

Hörkö Pater

Redakcia a vydavateľstvo:
Budapest, VII., Csömöri-út 123.

Jednotlivé číslo 8 kr.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena:
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Budúci program magnátskeho domu.

Šmüle Magnát: Pho ghójovských sviatkoeh bude nasledovať program rozkolenia (rozdelenie národa)!
Fozumíte!

Ministri: Ivelmi, na rozkaz, prosíme ponižene!

Jozko Ludák: Oho, počkaj žide! Po našich sviatkoeh príde na program ponajprv burzová daň, a keď tá bude prevedená, viem že ty chuť odpadne, čo po nej má prísť na pojednávanie!

Nový svet 1897.

Teši sa Uhorsko, teši sa svet celý,
V novom roku najviac zid predsa veselý;
Veď ich recepcia v hodnosť postavila,
Kde nečini rozdiel khóser či slanina.

Ej, to veru dobre! Viete, čo to stojí?
Nuž aj židia budú jako ini mnohi!
Vo všetkom jednaki musia sa stať s nami,
V dobrom, zlom podiel brať každý Goldstein Sámi.

Viete, že v Uhorsku osemnásť čiastka
Pripáda dia počtu duši na židácka?
Veď nás je vospolok osemnásť miljonov,
A ten osemnásť je zo samych Khónov!

Skoda, že doteraz nebolo poriadku!
Pred recepciou zid nechcel sa ujať tu —
Teraz to už pôjde! Osemnásť podiel
Padne na židáka, by nikto „neondiel“.

Každý osemnásť bireš, lebo sluha
Bude zo židákov drať sa kolo pluha;

Aj zobrák, vandrovný každý osemnásť
Bude len cibužu a cesnak zobráť si.

Drotár, sklenár, garbiar aj chasa pltnicka
Každý osemnásť bude zid doista
Taktiež remeselník, nádenník aj gazda,
Každý osemnásť bude židák, stav sa.

Hiljen teda stokrát novotný rok! Hiljen!
Na také poriadky hneď si ja pripijem,
Však priam recepcia čo iné znamená,
Jako že rozdiel vo všetkom sa zmenia!

A ba na mu hriešnu... aj to tak byť musí,
Nebude zid hltáť len najlepšie kusy!
Veď len hlúpy môže myslieť recepciu,
Tam, kde židia ešte jako my nežijú.

Chystajte sa teda, Uhorskí židáci,
Pochopiť čo zákon pre vás vykladá si,
A keby ste zákon takto neprijmali:
Márna recepcia! Predsa ste smradávi!

Peržida Villiam.

Otvorení list.

V Mokrej, 5. januára.

E ethený phán rhedukhtorkoleben!

Odh shamej mhoe phráce shom vhmám e celkom zhabudol e vhmšovath e nový a šťastlivý rhok, všetkho dhobré a zlé phreč, lebo phri thom sha lhen mhusím vždy jhedovat, khed e zlé phočujem.

E pho dhruhé vhmám e grathulujem, zhe e už máte tlačiareň nha svhoju rhuku, aj jha vhmám thu phosílám e 5 zl. nha ún, a phrosím aj druhých všetkých phriateľov, abhy e Ergoj Phátra phodporovali, čím najvhiae, lebo thakého khujona vvhiae v Uhorskej *nhašej* krajine nhenajdete, ktorý bhý e žhidov thak dhiečne vedel mhařovat a ophisovat.

No há či nemám rečt?

Dhosthal shom e pho thieto dni e „Phešti Hirlap“ dho rukhy, e jaj, e vhaij, čo e tham stháhlo o nitran-

skej stholiei, e o volencii, tho je e škandál: zhe e phred-seda od vholencie nechal e miesto dhvoch hlasujúcieh miesta e tri phostavit, a miesto jedného phredseda bholi e dhvaja, čo odoberali hlasy, then juedon nhal e phorhiadnieh škrabačov od oboeh strán, then dhruhý ale všetko phryjal, kto len phrišol a hlasoval, zaph sal, bhárs aj nha nhépphátskeho odovzdali hlasy, tho bholo úňho alleseň, všetko bholo liberálneho ablegáta.

Der šlag soll mach treffn, a tho jhe e phravda photom?

Aj „Phesther Lloyd“ thaké sphrostosti sphisuje, kheby tho e élovek psovi dhal, thak bhý e zdhochol.

E o éacanskej vholencii phře: Zhe bhárs i jhe tham vela thých hecových khaplánov ľudovej sthrany, e phredseda zhe intelligencia éacanská e zvolí e liberálneho ablegáta.

E dho včufku bholi e nha Horniakoch a slovenských dedinách a miestach lhen chrapúni a thruli a dro-tári; e nharaz khed jhe e vholencia, a bhý radi cheeli jedného mamelukha vvhiae mať v snemovne, e fríškho shú tham mhoe intelligentní ľudia! Éacania, bhárs shú Slováci, sú o mnoho múdrejš, nežli thí mameluk Falk, thy khrivonosí žhid, khebys thy e bhoh v mhojej khíte, thak bhých sha e phorád vhyhnať nechal.

No, či nemám rečt?

Jhak shom e phočul, n há phojednávanie o trnavskej volencii nha 9. januára sha vhydrživaf.

Nho sho n e všetčný, či bhude e nhová vholencia, ale khed bude, ého shotva thrúfam, e shám prídem e nha *nhasu* ľudovú sthranu khorthesovat. Der šlag soll miach so treffn, khed phravda neni.

Osthávam vhmáš phon žený

Šlojmo Phinkhas,
židovský kaplán.

OVAD.

Ani sám Lueger tuším, neuznáva za dobre, aby kvóta v Uhorsku zvýšila sa. Burza a bohatí židovskí bankári aby tú daň platili, to by bolo najlepšie.

A keby vraj ju prijať nechceli, zákonite im ju zavesiť treba.

Keď ste si ju navaril, tak si ju aj zeete.

Peštiansky Zsirlap vyráľal, že za 2000 rokov už 2548 millionov ľudí bude na svete.

„Kto-že toľkému ľudu dá chleba?“ pýta sa mudrak židovský.

E čo shi jhaký bhledý!!

„Pheštiansky Zsirlap“ no anitedy sa neboj, bude i v tých časoch dost mamelukov, ako je Bánffych, ktorý bude milliony rozdávať na chlieb takým bedárom, ako si ty, a druhí iní krivonoši a favonohi.

V blízko Paríza ležiacom meste dostali vojaci, ktorí na sviatky vianočné prosili, aby n ohli domov sa na návštiu, túto odpoveď:

„Ponevác toho roku veľmi krátky čas je medzi vianocami a novým rokom, nemôže sa prosba vaša vyplniť.“

No, vidieť je z toho, jak mnoho pochopu majú francúzski vojenski dôstojníci o kalendári.

To ani div neni v tejto bezbožnej krajine.

Mamelucká procesia prevádzala sa v Budapešti na nový rok. V liberálnom spolku čakali na nový rok všetci údovia svojho predsedu: Mameluka Podmanického, ktorého v mene liberálneho tábora pozdravil Terényi. Miestnosť strany sa pobraľi a šli k hlavnému mamelukovi Bánffymu do budínskeho paláca jeho, kde všetci filistri boli pohromade. Slávnostnú reč: tu držal Láng, mudrák chýrečný s dlhými ušami, na ktoré im Bánffy všetko dobré prial. Odtiaľ poberali sa k hlavnému masťnému hrncovi: Siladimu, predsedovi to snehovne. Držal unho reč zaujímavú Vargič, odtiaľ sa potom rozišli.

No, či by nebolo bývalo múdrejši, keby všetci vospolok boli išli ponajprv do chrámu božieho a Boha prosili, aby im Ducha svätého zoslal, aby im tých mameluké modzgy očistil a s ľudským úmyslom dobrým naplnil.

Veru bi im nebolo škodilo.

Učiteľský hlavný spolok budapeštiansky chce revíziu previesť v rozmere vyučovania učby, ponevác vraj v Uhrách o veľa viae učia sa žiaci, nežli v druhých krajinách.

No sme zvedaví, kedy už raz revíziu prevedú v záujme učiteľských plátov, ktorá by o mnoho nútnejšia bola

Zákon kovať sa má proti falošnému, lepšie povedano: zlomenému vínu.

No, či ho dokujú, sme zvedaví, ponevác to židom veľký osoch nesie.

Kmíni sa v poslednom čase viac plemenia, ako denne detí sa narodí. Strach je to len v novinách čítať.

Michal Pavlovič, *belhradského* veľkupea hlavný jednatel len 36,000 frankov ukradol a uprskol.

L. Máthe, skladník v Paríži pobral za 110,000 rankov všelijakého tovaru, a tiež ušiel.

No, či je to div?

Dnešný svet, neuznáva ani Boha, ani jeho príkazy, len peniaze a márnotrpný život panuje.

Len počkajte, jaký koniec to vezme, draho to vy pred súdom božím zaplatíte.

Julo Vitális, farár to vymenovaný v *Lóbányi*, zadakoval za svoje vymenovanie preto, ponevác pri volencii kortesi protivní všeličo rozprávali naúho, a mimo toho i jeho rodina že nasilie činila veriacim v menovanej osade.

Chvála mu, všetci si to za príklad môžeme brať, aby sme za tým nepachili, čo nám nenie zo srdeca blížnych prajené.

Anglická spisovateľka Mis Hughes, ktorá si opozrela millenármu výstavu, v svojich spisoch toto poznala na Uhorsko:

„Chvála uhorské ľudu za spoludržanie.“

A konečne ešte pripojila:

„Nemôžem zamľeť drahotu v Uhorskej krajine. Len boháč je vstave všetky krásnosti jej vidieť.“

No pani, táto veru pravdu mlúvi. Neni treba, aby sme tak daleko išli po celej krajine; i dost je ešte dnes takých, ktorý ani len ich sídelné mesto stoličné nevideli.

Reformu burzy cheť daktori previesť. No by už raz neškodilo tomuto bludu trocha nohy podmiesť.

Zvedaví sme, či sa to podarí tým istým, ponevác najviae len od židov závisí tento bod, bo je ich veľa v snemovni.

30 millionov peňazi zase potrebujú kanonieri na kanóny! Nech pes vezme taký pokoj.

Jeden mameluk ohlásil sa v snemovni, a citoval sv. Marka evanjelistu.

„Jedon chlapec je tu, má päť pecnov chleba a dve ryby. Ale čo je to pane, pre toľký ľud.“

Nono, mameluci! dajte dobrý pozor, aby ste sa tak nenasytili jako v čase Kristovom, a ešte aj sbierat pojedete, čo vám ťudová strana ponechá.

Na parížsku svetovú výstavu budú za výborných a zastupovateľov našej vlasti dr. Falk a Gelléri poslaní.

No v čistom sme! Krivonohi Uhri nás tam zastupovať budú.

Do parížskej svetovej výstavy dobre by bolo liberálne uhorské mandáty zaslať. No neviem, či by v hriešnom smysle prvú premiu neobsiahly.

Herkó Páter v kasárni.

Kaprál: Ej, no, či vám není líto toho drahého času, v kasárně ho zmrhat

Infantrist: No veru že nie, pane kaprálu, Herkó Pátra čítame, a takej zábavy v meste veru nenajdeme.

Dobré žiadosti Hepp Iciga.

Nech sa všetci doktorskí praktickanti v judapeštanskej klinike na tebe vyučia.

Nech teba bapťisti okrstia v mesiaci februári v Dunaji.

Bud ty predplatiteľom Hergoj Pátra, a poštar tvoj nech je liberál. najprvší dostaneš noviny dho ruky,

Nech teba e pochváli Falk, že si ty e najľudovejší.

Nech fa tvoje deti učia e katolícku vieru u našeho tática Tiszu.

Maj ty e dečru a syna z civilského stavu manžel-skeho, a usiluj sa, abys ich rímsko-katolícky vycvičil.

Bud ty e katolíckym učiteľom, a písavaj e články do Hergoj Pátra, o tom nech vie e ministerko Wlaššič, keď budeš e pensiu žiadať.

Nech je tvoja myseľ tak fríška, ako prosba ľudovej strany u ministra.

Aby cez celý rok len exekútor teba navštívoval.

Maj ty mnoho hostov, a nemaj z čoho im hostinu odbavovať.

Šlojma Chvalitebného chvalitebnosti.

Volali ma nha antisemitickú thanečnú zábavu, ale phonevám e tam e samí liberáli nhaši prindú, thak e tam ani nhepójdem.

Hovoria sprostí dedinskí chrpáhní, že je e naša krajina chudobná. Nech príde e thaký chrpáhn do Judapešti, keď je e bhal (tanečná zábava), a nech sha pozre jak e dhiamanty u nhás osvievujú.

Volal ma e groif Sapáry od ľudovej strany, abyeh e odobral mhiesto predsedu Silágyiho.

A jha som mu e nato phovedal: vieš čo bratku: Však je tam e dhost veľký trulo. Načo bych to e ja odhobieral.

Bánffy, nás thátilebn, príbehol e khu mne, a sa mňa e pýtal, že čo e má robiť s tými mnoho phetieiami?

A ja som mu e nato povedal: vieš čo bratku, ty si e kašu naložil e do kotla, veuť si ju aj miešaj, lebo ti e príhori!

Protokoll exekúcie

hore vziaty v M.... 28-tého decembra 1896.

1. Jedno zrkadlo bez rámu a ekla 1.20
2. Jedon bezeemý zimník s bundou 28.—
3. Jedon sud bez obrúč, vrehnaka a dňa 4.—
4. Jedna prašná sviňa so štyrma pra iatkama 7.—
5. Dva dobre dojáce capi 13.—
6. Jedon čisto hruškový stól zo zdravého orecha shotovený 8.—
7. Jedon hrdzavý revolver pre šest osóh 6.—

Juro Mudrcay,
exekútor.

Neskajšie panie.

Ale prosím vás, ešte len na 12 tanečných zábavách som bola, a už ni mój muž žundre, no je hodno sa vydat?

*

Prosím vás, načo zmrhate ten drahý čas s kucharkou, že moc peňazí vydala na jarmoku!

*

Nenie vám neprijemnejšieho na svete, jako keď panej šaty kuchyňským zápachom razia.

*

Nerozumím to, jak môže nektorá pani celý rok v jednom dome prebývať.

*

To u mňa ani nenie pani, ktorá nebola aspoň päť ráz pri tanečnej zábave kráľovnou.

*

Dobré vynšovanie susedu k novému roku.

Súsed: Nech vás pán Boh požehná v tomto novom roku, a prosím Boha, aby čím skôr svoj sľub splnil, aby ste obsiahol mliekom tekúcou a mangu pladajúcou krajinu!

Krivosi Icg: To si od vás vyprosím, vy grobian.

Anekdoty Herkó Pátra.

Stari mládenci.

Jednité som číral cez jednu malú dedinku. Práve som sa chcel pýtať dakocho, jako sa menuje tá dedinka.

Jedneho starca som uzrel, ktorý pred domom na lavici sedel. K nemu som pospiechal, bych sa ho pýtať mohol.

Jak som k nemu prišiel, videl som, že ten starý chudák plače.

Slzy sa mu len tak vialy z očí.

Jeho brada, ktorá mu až po pás čahala, bola biela a od slzi celkom mokra.

Som si vedel predstaviť, jak zle môžu s ním zachádzať jeho deti a vnučence.

So súcitom som ho obdivoval tak, že som i na to zabudol, čo som sa ho pýtať chcel.

Som ho oslovil, čo mu je.

Nabil ma otiec.

No pekné malé dieťa — som si myslel — už som počal hrešiť tomu otcovi, ktorý takého starca syna vybil.

Len ho neľutujte — sa ktosi ohlásil.

Nech pracuje, potom ho nebudem lomíť. Aj mňa tak vychovával otiec, tedy ani ja nenechám svojho syna zaháľať.

Nevedel som, kde stojim, od prekvápenia.

Ten otiec drevo pilil, a druhý ho rúbal.

Však len asnáť toto nenie jeho otiec, som si myslel.

Som sa ho netrpezlivo pýtal: Či snád i váš otiec by žil ešte?

Zije veru; neverite-li, hybajte do siene, tam ho uvidite.

To je už len preda moe. Toľko matuzalemov je tu pod jednou strechou.

Toho najbližšieho som sa chcel opýtať, koľko má rokov?

Vondem dnuhá. Vidím tam celkom zostaraného sediveca, ktorý narietal náramne.

Ten mi ale nevedel sdeľiť počet svojich rokov.

Môj otec to vedel, ale umrel, nech je mu p. Boh na pomoci a milostivý.

Ja som ani jednej chvíle neechcel zostať pod tou strechou, lebo keby boli ešte i vnukovia prišli a čo ja viem jaký zástup potomkov, nech má Boh chrániť toľkých ľudí poznať sa učiť.

Som ďalej strečkoval, ale tú familiu som nevedel zabudnúť.

Pardon (Odpúštenie).

Uteká v Judapešti po ulici jedon krátkozraký pisarik a sotí tak jedneho gazdu z dediny, až mu fajka z úst vypadla.

— Pardon! mu povedal.

Gazda: Pandúr bol tvoj otec aj s materou, nie ja.

Kto je šťastlivejší.

— Jak bych nebol smutným, keď mám takú švárnu ženičku, a vždy je chorá.

— Blaho tebe; čo mám ja ale hovoriť, mám staru ošklivú mátohu za ženu, a musím na ňu hľadať s dňa na deň, jak zdravšia mi zostáva.

Pred matrikárom.

— A potom v čom zomrel ten chorý?

— Prosím ponížene pána veľkomožného, len v jednom roztrhanom kožmhu.

Kus jedneho lista.

.... slovom, bratku, to badám, že ostávam veľmi poriadnym, — len jedna chyba je ešte u mňa; veľmi smädny som vždy.

Porad mi bratku nejaký liek proti tomu.

Odpoveď: Prid doľu do Pešti a pijavaj slamené vína.

Aforizmy, žarty a smiechoty.

Píše: Habovčan.

1) Myšlienky, vravia neznabohovia, sú nič iného, jako výpot mozgu. Divná vec! Voly a kone od šesťtisíc rokov sa už dost napotily, a preda ešte ani najmenšej myšlienky nevygotily.

2) Sú ľudia, čo sú pyšní na svoj rod, na svoje bohaetvo, na svoju nábožnosť; i jední, i druhí, i tretí sú veľikí bedári, ale tí poslední sú najväčmi pošutovania hodní chudiaci.

Žiaci idyll.

— Máš dnes prajné nohavice?

— Prečo sa pítaš?

— Potreboval bych š zl.

— No bratku, zabudol som ích doma!

Nové milovanie.

- Slečinko, ja sa vám klaňám!
 — Nerobte to; radšej ma len milujte.
 — Teda vás milujem!
 — No, keď ma milujete, tak aj moju žiadosť splňte.
 — O, áno, s celú vďačnosťou!
 — No tak opustíte čím rýchlejšie náš dom.

Pravdovlnivý Fráter.

Recepeia je taká, ako veľká klobása, dobrý žaludok je k tomu treba,

Ludová strana je taká liberálom, jako v lete búrka: zrazu do nich uderila.

Liberáli sú takí, ako hovädzi žaludok: sú nadutí.

Katolícka viera je taká, ako spiaci lev: dotiaľ každý somár do nej kope, dokiaľ sa nezobudí.

Fraňo Koššuth je taký, ako zlá tanečnica — zkažený.

Bánffy je taký, ako opitý človek: badá, že sa pod ním zem hýbe.

Naši ministri sú takí, jako elektrické svetlo: za peniaze svieťa.

Zlý sused je taký, jako svedomie: vždy na chrichy napomína.

Ženský jazyk je takí, jako rapkáč: každý ho počuje.

Kde je lepšie?

Wueheles: No čo nebolo lepšie v Amerike?
 Phinkhas: Ale prosím ta, tam som e musel robiť, ako hovädo, a som si nič iné nevyslúžil, krom tohoto všivavého obleku. Tu som za rok magnát, môj krk dám nato.

Odkazy redakcie.

Čtených pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov prosíme, aby pri zasielaní predplatkov i na našu tlačiarňu nezabúdali. Ako tak sme už tlačiareň do hromady doniesli, veľ nato hľadieť musíme, aby sme malučký kapitál dohromady dostali, aby nám umožnevo bolo lacnejšie a na 16 stranách týdenne novinky naše vydávať.

Red. Herkó Pátra.

Prosíme čtených spolubratov slovenských, keby ráčili do našej tlačiarne pošikovať asi

14 ročného kresťanského

chlapca.

Správa knižtlačiarne „Herkó Pátra“, Budapešť VII., Csömöry-út 123.

P. T.

S úctou uvedomujeme et. obecnstvo, že

Veľký obrázkový

Ľudový Kalendár Herkó Pátra

je k dostaniu.

Veľmi zajímavého obsahu je, utešené rozprávky sú v ňom, rozličné žarty, polozenie ľudovej strany omaľovaní a veršiky.

Úctive prosíme et. priateľov, aby toto dielo v tých najširších krúhoch v záujme ľudového presvedčenia rozširovali.

— Cena 30 krajciarov. —

Žartová obrázková hádka.

Ejhfa človek! Ale kde je sviňa?
(Neeh sa páči najš hu.)

„Herkó Páter“

ktorý je už aj, po teraz vo veľkých rozme och rozšírený po Hornom Uhorsku, Česku a Ameriky, prijíma

oznamy, (inseráty)

za veľmi ľavné ceny.

Jedna celá strana stojí len 10 zl., pol strany 5 zl., štvrt' str. 2 zl. 50 kr.

Menšie oznamy dľa pries'oru pomerne platené tiež prijímame.

Oznamy sa prijímajú vo

Administrácie: Budapešť, VII., Csömöri-ut číslo 123.

Knižná polica.

„Naša Nádej“, mesačník o sviatosti oltárnej; na celý rok je k dostaniu za 80 kr. vo Vacove u dp. Michala Varga.

Veľká Novina, čiže: La Salleteské Prooctvo. Toto dielo obsahlo od pápeža Leva XIII. požehnanie. — Cena 25 kr. — K dostaniu u Majiteľa dp. Michala Varga, kaplána vo Vacove. Najveršie odporúčame.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Julo Markoš.

Hlavný pracovník: **Rudolf Galba.**

P. T.

Uvedomujeme našich pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov, že sme si v **Budapešti VII., Csömöri-ut 123**

tlačiareň „Herkó Páter“

otvorili, a v nej krom našich vlastných robôt hoc jaké iné **tlačové práce** prijímame, najlepšie, najhytnejšie a najlacnejšie plníme.

Naša tlačiareň je s celkom novými a najmódnejšími písmenami a mašinami zaopatrená.

O láskavé podporovanie prosí:

Tlačiareň Herkó Pátra

Budapešť, VII., Csömöri-út 123.